

lem af Valgbesthyrelsen. Der siges nemlig om ham, at han har afholdt Vælgere fra at stemme, efterat han har hørt, hvem de vilde stemme paa. Vedkommende Andragere have — for at forvare dem overfor det stærke Angreb, som Udvalgets Betænkning indeholder paa dem — paa ingen Maade anført dette Træk fra 1858 som et Beviis, der skulde virke for denne Sags Afgjørelse, men for at vise denne Mand's Stilling ved en saadan Afstemning, og jeg finder for mit Vedkommende, at det er et ret karakteristisk Træk i saa Henseende. Jeg skal tillade mig som en almindelig Bemærkning at udtale, at den af Udvalget afgivne Betænkning paa mig stærkt har fremkaldt Indtrykket af, at være skreven alene ved at see hen til den ene Side af Sagen, og det forekommer mig, at der ikke er seet tilstrækkeligt hen paa den Bægt, der ligger i saa alvorlige Indsigelser som dem, der ere fremkomne mod dette Valg. Jeg maa forvare mig imod den Formodning, at jeg vil sigte Nogen af de ærede Medlemmer af Udvalget for at tage Parti i Sagen, det er langtfra min Mening, men jeg kan ikke nægte, at Betænkningen, som sagt, gjør paa mig Indtryk af en vis Eenfibighed, og jeg maa udtale, at naar man vil forlange det, som Udvalget forlanger i sin Betænkning med Hensyn til saadanne Klager, vil man hderst sjældent faae en Klage, som er affattet i behørig Form. Udvalget siger saaledes: „Det, hvorpaa det kommer an, er en bestemt Ansørelse af bestemte Data, ledtaget af Beviisligheder eller dog støttet paa Attestationer af bestemte Personer, der erklære sig rede til, i paakommende Tilfælde at bevidne Sandheden af det Ansøgte". Jeg vil bede de Herrer at betænke, at hvis Nogen vil Klage over et saadant Valg, selv om derved var gaaet nok saa store Misligheder i Svang, og selv om man kunde paavise nok saa mange Vidner til at bekræfte det, saa kunde det dog være, at ikke et af disse Vidner vilde give en privat Attestation om, at saadanne Misligheder virkelig havde fundet Sted; thi dersom man vilde gaae hen og give en saadan privat Erklæring, vilde det see ud, som om man ad denne Vej vilde komme den Mand tillivs, der har begaaet Misligheden, og man kan godt tænke sig, at en Mand kan vægre sig ved at give en saadan

Attestation til privat Brug. Det synes mig at ligge nær, at det maa være Vælgernes Sag at bringe Sagen for Folkethinget, og naar Vælgernes med Navns Underskrift fremsatte saa alvorlige, grove og bestemte Sigtelser som i det nærværende Tilfælde, saa forekommer det mig urimeligt at afvise dem paa den, om jeg saa maa sige, haanende Maade, som Udvalget her har gjort, idet der aldeles ikke er taget Hensyn til de enkelte Punkter ved Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed, men kun forsaavidt, som de sige til Andragerne: have I forløbet Eder i hvad I have anført, saa vilde I blive dragne til Ansvar derfor.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. Jørgensen) har Ordet,

S. Jørgensen: Jeg frasalder det for Diebliffet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har Ordet.

Winther: Det Væsentligste af det, jeg vilde sige, er allerede blevet udtalt af Rigsdagsmanden for Holbø Amt's 4de Valgkreds (M. Jensen), men jeg skal dog tilføje en kort Bemærkning, nemlig den, at han har sagt, at denne Betænkning havde for ham Præget af Eenfibighed. Det gaaer vel ikke mig saaledes, men for mig har den et Præg af, at man med stor Uvillie tilbageviser en Klage paa Grund af dens ufuldstændige Form, uden at man dog har kunnet afgjøre, om Klagens Indhold er sandt eller ikke, og det forekommer mig, at være urigtigt; det vil have den Følge, at naar en saadan Dom udtales her, vil der uhyre sjældent fremkomme Klager fra Menigmand, om end de Misligheder, der ere skete ved Valg, ere nok saa store. Derfor gjør det mig ondt, at denne Betænkning er underskrevet af samtlige Medlemmer, uden nogen Bemærkning om, hvorvidt de deelte Motiveringer eller ikke. Smidkærtid er det Alle her i Thinget bekendt, at Sligt kan skee, uden at det derfor er sikkert, at samtlige Medlemmer ere enige i Betænk-